

Ændringsforslaget Nr. 8 indeholder nærmest kun Redaktionsændringer, der ikke trænge til Motivering.

Bed Ændringsforslaget Nr. 9 bemærkes, at det ogsaa her formentlig ikke bør være det blotte Tal af Fordringshavere, som det kommer an paa, men det maa tillige være Fordringshavere, som tilfammen dog repræsenterer en ikke uvæsentlig Interesse i Boet. Hvorledes man nærmere vil ansætte denne Interesse, er en Skønssag, men det forekommer Udvalget naturligt at forlange, at den Fjerdedel af Fordringshavere, som skal kunne forlange Sikkerhedsstillelse, tillige bør repræsenterer en Fjerdedel af Boets bekendte Gæld. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes det skal afgøres, hvo der er stemmeberettiget og for hvor meget, tør det vel anses for en Selvfølge, at den i Ændringsforslaget Nr. 1 angivne Fremgangsmaade vil være at følge ogsaa her.

Ændringsforslaget Nr. 10 tilsigter at give en længstlevende Ægtefælle Ret til at forlange Sikkerhedsstillelse, naar dennes Boslob er medindbefattet under Skiftebehandlingen og altsaa under Eksekutors Hænder. Der synes i saa Fald at være samme Grund til at give Ret til at forlange Sikkerhed som for Arvingernes Vedkommende, og da den længstlevendes Boslob i Reglen vil udgøre det halve af det under Skiftebehandling værende Bo, vil der ogsaa være en tilstrækkelig stor Interesse i Boet til Stede, for at en saadan Ret med Billighed bør indrømmes.

Bed Ændringsforslaget Nr. 11 bemærkes, at Udvalget finder det rigtigt, at der gives noget nærmere Regler om Sikkerhedsstillelsens Størrelse og Bestaffenhed, end Lovforslaget indeholder. Man mener saaledes, at der rettest bør bestemmes et Maksimum for denne, og naar dette bestemmes til 20,000 Kr., der saavidt vides er den største Sikkerhed, som nogen Oppebørselsbetjent i Statens Tjeneste stiller, turde dette være passende og tilstrækkeligt. Ligeledes har man ment, at det kunde være rigtigt at udtale, at Sikkerhedsstillelsen ikke ubetinget behøver at være reel, jfr. til Fordel herfor Analogien af Konkurslovens § 70 og Auktionslovens § 6,

hvilke Lovbestemmelser, saavidt vides, altid ere bleve forstaaede saaledes, at ogsaa anden Sikkerhed end den reelle kan antages efter vedkommende Myndigheds Støn. Støndt maaste ikke nødvendigt, har man anset det for rigtigt udtrykkeligt at udtale, at der ved Sikkerhedens Størrelse ikke skal tages Hensyn til de Kreditorers eller Arvingers Krav, som udtrykkelig frasalder Sikkerhedsstillelse, hvoraf paa den anden Side følger, at den de andre stillede Sikkerhed heller ikke kan komme dem til gode.

Ændringsforslaget Nr. 12 er maaste overflødig, da det turde være en Selvfølge, at den, som er desinteresseret derved, at hans Krav er fyldestgjort eller Sikkerhed stillet ham for det, ikke længere kan være berettiget til Stemme i Boets Anliggender, men det skader i al Fald ikke, at dette udtrykkeligt udtales.

Ændringsforslaget under Nr. 13 maa blive nødvendigt, hvis Ændringsforslagene under Nr. 2 og Nr. 10 vedtages.

Ændringsforslaget under Nr. 14 er en Til sætning til Lovforslaget og for saa vidt noget nyt. Efter hvad Udvalget har erfaret, skal den efterfølgende Revision af Eksekutorboerne, som udføres af Amtmændene, i Reglen ikke kunne maale sig med den, der finder Sted her i Kjøbenhavn, i Henseende til Nøjagtighed og Grundighed som en naturlig Følge af, at den her udføres af en Mand, som har særlig Øvelse og Indsigt i denne Art af Forretninger, der er en vigtig Bestanddel af hans Embedsvirksomhed, medens der ved Amtene selvsølgelig ikke for disse kun sporadisk forekommende Forretninger kan have særlig indøvede og sagkyndige Kræfter. Det foreslaas derfor, at Justitsministeriet skal være bemyndiget til at antage en Mand til at revidere samtlige under Amtene hørende Eksekutorboer, hvis Antal næppe tilfammen er saa stort som de kjøbenhavnske Eksekutorboer, og at der herfor kan ydes bemeldte Revisor et ved Finansloven bestemt Honorar. Herved vil ogsaa opnaas, at der bliver fulgt ensartede Regler for alle Amters Vedkommende, og at Statskassen yderligere fikres, at den faar de den tilkomme Afgifter.